

Dosarul nr. 1ra-39/2023

1-19111065-01-1ra-09012023

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

22 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul penal în componență:

Președinte – Nadejda Toma,

Judecători – Ion Guzun, Liliana Catan,

examinând admisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui

Vitu (Puhov) Aurel Xxxxx, xxxxx

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 08.07.2019 până la 01.09.2021;

Instanța de apel de la 21.09.2021 până la 04.10.2022;

Instanța de recurs de la 09.01.2023 până la 22.03.2023.

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 01 septembrie 2021, *Vitu (Puhov) Aurel* a fost recunoscut vinovat și condamnat în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal și în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 7 (șapte) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Buzniuc Serghei, însă în privința lui hotărârile judecătorești nu se contestă.

De la inculpați s-a încasat în beneficiul lui Himic Mihail în mod solidar prejudiciul material în sumă de 2.127.437 (două milioane o sută douăzeci și șapte

patru sute treizeci și șapte) lei și, *în mod solidar* – prejudiciul moral în mărime de 100.000 (o sută mii) lei, iar în beneficiul statului s-au încasat, în mod solidar, cheltuielile judiciare în sumă de 7980 (șapte mii nouă sute optzeci) lei.

2. Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, *în fapt*, a constatat că, Vitu (Puhov) Aurel, în coparticipare cu Buzniuc Serghei și o persoană, cauza în privința căruia a fost disjunsă într-o procedură separată, având scopul sustragerii în comun pe ascuns a bunurilor proprietarului, în mod intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând consecințele prejudiciabile, admitând și dorind survenirea lor, împărțind rolurile între ei, în timp de noapte, în perioada de timp cuprinsă între 10.09.2017 - 13.09.2017, prin forțarea geamului termopan, au pătruns în apartamentul nr. xx, proprietatea cetățeanului Himic Mihail, amplasat în mun. xxxx, str. xxxx, de unde, pe ascuns, din safeul metalic au sustras 30.000 dolari SUA, echivalentul a 531.000 lei și 49.950 de euro, echivalentul a 976.437 lei, precum și mai multe obiecte din aur pentru femei și bărbați, inclusiv inele, cercei și brățări, după care cu lucrurile sustrase au părăsit locul crimei, cauzând astfel părții vătămate Himic Mihail prejudiciu material în proporții deosebit de mari estimat prin sumă totală de 2.127.437 lei.

În baza probelor administrate instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, după semnele calificative de două sau mai multe persoane și prin pătrundere în alt loc de depozitare, săvârșit în proporții deosebit de mari.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Darii Vladimir în numele inculpatului, prin care au solicitat casarea parțială a acesteia, și pronunțarea unei hotărâri, prin care ultimului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, în temeiul art. 90 sau 90¹ Cod penal.

În motivarea apelului au invocat că la stabilirea pedepsei, instanța de fond a omis că inculpatul a contribuit la descoperirea infracțiunii, prin declarațiile din 07.05.2019 și petrecerii confruntării cu Buzniuc Serghei la 28.05.2019 a fost posibilă derularea operativă a urmăririi penale și finisarea acesteia cu întocmirea rechizitoriului la 28.06.2019.

Iar, autodenunțarea, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii la identificarea infractorilor, precum și recunoașterea vinovăției, conform art. 76 alin. (1) pct. f) Cod penal reprezintă circumstanță atenuantă, în speță, chiar excepțională.

Mai mult, inculpatul a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, nu are antecedente penale, are loc permanent de trai și 2 copii minori la întreținere, este de acord să restituie părții vătămate parțial prejudiciul material în mărime de

20.000 euro, pedeapsă aplicată fiind prea aspră, n privința acestuia fiind aplicabile prevederile art. 90 sau 90¹ Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2022, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Pentru a se pronunța, în sensul dat, instanța de apel a statuat că instanța de fond a făcut o analiză amplă a probelor administrate, apreciindu-le prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, stabilind corect situația de fapt și vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 186 alin. (5) Cod penal, ca furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, după semnele calificative de două sau mai multe persoane și prin pătrundere în alt loc de depozitare, săvârșit în proporții deosebit de mari.

Potrivit apelului formulat, sentința primei instanțe este contestată sub aspectul individualizării pedepsei penale, în acest sens, partea apărării solicitând pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă, în temeiul art. 90 sau 90¹ Cod penal.

Instanța de apel verificând chestiunea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului, a conchis că instanța de fond i-a aplicat acestuia o pedeapsă corectă, fiind neîntemeiate în raport cu argumentele apărării invocate în acest sens.

Astfel, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal, a ținut cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei date și personalitatea inculpatului, corect stabilindu-i o pedeapsă sub formă de închisoare, cu executare în penitenciar.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numaidecât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune.

Or, în circumstanțele în care a fost constatat că inculpatul a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, însă a săvârșit o infracțiune gravă, contra proprietății persoanei, instanța de fond justificat a ajuns la concluzia că corectarea și reeducarea acestuia, precum și restabilirea echității sociale este posibilă doar cu izolarea lui de

societate, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani fiind corectă, legală și întemeiată.

Prin urmare, în împrejurările stabilite, inclusiv ținând cont de mărimea prejudiciului cauzat prin infracțiune, în sumă de peste 2 milioane lei, este neîntemeiată solicitarea apărării privind aplicarea art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată de instanța de fond fiind corect individualizată.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, care solicită casarea parțială a deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

În susținerea celor solicitate, apărarea invocă dezacordul cu pedeapsa aplicată de către instanțele de fond, la stabilirea căreia nu a fost acordată deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, inclusiv prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată și recunoscând învinuirea înaintată.

La stabilirea pedepsei, instanțele de fond nu au ținut cont de circumstanțele reale de săvârșire a infracțiunii și a cele personale ale inculpatului, care nu prezintă pericol social, împrejurările în care s-au desfășurat evenimentele, inclusiv de gradul de participare a inculpatului, de circumstanțele atenuante - căința sinceră și recunoașterea integrală a vinovăției, vârsta tânără, precum și faptul aflării la întreținere a mamei în vârstă și bolnavă.

Prin urmare, ținând cont de criteriile de individualizare și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, precum și aplicând efectul circumstanțelor atenuante constatate, față de inculpat este posibilă aplicarea unei pedepse mai blânde, prin prisma art. 90¹ Cod penal.

5.1. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale, pedeapsa aplicată inculpatului fiind echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or, în vederea acestei soluții se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Deși recurentul nu invocă nici un temei de drept pentru recursul ordinar declarat, din conținutul acestuia se atestă că decizia se contestă doar în latura stabilirii pedepsei, deci, are în vedere temeiul prevăzut în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod penal, care stipulează că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Colegiul penal constată că avocatul în esență critică decizia sub aspectul neaplicării prevederilor art. 90¹ Cod penal și stabilirii unei pedepse privative de libertate, menționând că instanța de apel la stabilirea pedepsei nu a ținut cont de prevederile legale, de circumstanțele cauzei și a individualizat greșit pedeapsa, aplicându-i o pedeapsă prea aspră.

Subsecvent, instanța de recurs susține că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, și să fie în strictă conformitate cu dispozițiile Părții speciale a Codului penal, ținându-se cont de limitele fixate în sancțiunea infracțiunii incriminate.

Totodată, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces *obiectiv*, de *evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului*, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Așadar, Colegiul penal statuează că, instanța de apel corect a menținut sentința emisă de prima instanță prin care inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, conducându-se de principiul

individualizării pedepsei (*art. 7 Cod penal*) în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei, *art. 75 alin. (1) Cod penal*, dar și de faptul că inculpatul a recunoscut vina în cele imputate, s-a căiește sincer de cele comise, cauza fiind examinată în procedură simplificată prevăzută de *art. 364¹ Cod de procedură penală*.

Mai mult, este neîntemeiat argumentul recurentului că pedeapsa stabilită inculpatului este prea aspră, or, instanțele de fond just au concluzionat că, în cazul în care acesta a recunoscut integral vina și s-a căit sincer, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a solicitat judecarea cauzei în procedura simplificată, însă a săvârșit cu intenție o infracțiune gravă, contra proprietății persoanei, care se pedepsește în exclusivitate cu închisoare de la 7 la 12 ani, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurent, aplicarea prevederilor *art. 90¹ Cod penal* în privința acestuia, ar reprezenta o soluție de pedeapsă penală inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, potrivit argumentelor invocate, recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele *art. 90¹ alin. (1) Cod penal*, *27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală*, instanța *poate* dispune suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate inculpatului, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în *art. 427 Cod de procedură penală* și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

În concluzie, Colegiul penal menționează că nu se constată prezența erorilor de drept ce ar genera casarea deciziei atacate sub aspectele invocate, deoarece soluția

adoptată de către instanța de apel este întemeiată și motivată, măsura de pedeapsă aplicată sub formă de închisoare pe un termen de 7 ani, fiind echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei, cu personalitatea acestuia și pericolul social al infracțiunii săvârșite.

Prin urmare, Colegiul penal statuează că temeiul invocat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu s-au confirmat în cauza dată, iar decizia atacată este legală și întemeiată, ceea ce impune soluția inadmisibilității recursului ordinar declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În corespundere cu art.432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Anton Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 04 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui *Vitu (Puhov) Aurel Xxxx*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă

Decizia motivată semnată la **30 martie 2023** și pronunțată integral la **13 aprilie 2023**.

Președinte:

Nadejda Toma

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan